

๗

สิ่งที่ชาวโลกขาดแคลน

วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๙

หลวงพ่อบวชมาจนบัดนี้ ๒๗ พรรษาแล้ว ยังไม่เคยมีใครมาถามความรู้ในมหาวิทยาลัย จะเป็นดอกเตอร์ หรือใครก็ตามที่มากrabหลวงพ่อ ส่วนมากถามว่า ในตัวมีพระจริงหรือเปล่า สรรณะอยู่ที่ไหน เข้าถึงได้อย่างไร ทำอย่างไรถึงจะหยุดนิ่ง บุญบาปมีจริงไหม นรกสวรรค์มีจริงไหม อะไรต่างๆ เหล่านี้มากมายเลย แต่ไม่เคยมีใครมาถามว่า รัฐศาสตร์เป็นอย่างไร เศรษฐศาสตร์เป็นอย่างไร ศาสตร์ที่ศาสตร์ไม่เคยถามถามแต่พุทธศาสตร์

หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ท่านรวบรวมเขียนตำราไว้เล่มหนึ่งชื่อ “คู่มือสมภาร” ท่านวางแนวทางเอาไว้ว่า สมภารทุกวัดจะต้องมีความรู้ทรงอภิญญา แล้วถ่ายทอดให้ลูกวัด ลูกวัด

ก็ถ่ายทอดให้ญาติโยมต่อๆ กันไป สอนเรื่องความดี ความชั่ว เรื่องศีลธรรม จะสอนก็ยุคก็สมัยก็ทันสมัยเสมอ ความกตัญญู เมื่อพ้นปีที่แล้ว กับความกตัญญูในปีนี้ หรืออีกพ้นปีข้างหน้า ก็เหมือนกัน ใครๆ ก็ต้องการให้ลูกมีความกตัญญูต่อพ่อแม่ หรือฆราวาสธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงวางแนวทาง เอาไว้สอนฆราวาส มุ่งสอนจากคติโลกสู่ศีลธรรม การฝึกฝน ตนเองเพื่อมุ่งถึงจุดแห่งการหลุดพ้น นี่เป็นหน้าที่ของพระ คือ ทำหน้าที่เป็นครูสอนศีลธรรมให้แก่ชาวโลก

ชาวโลกเขาอยากเห็นเนื่อนาบุญที่สามารถบอกเขา ได้ว่า ทำบุญอย่างนี้แล้วจะได้านิสงส์อะไร ตายแล้วจะไปไหน เป็นอยู่อย่างไร เขาอยากรู้ตรงนี้นะ ตรงนี้ต่างหาก คือจุดที่โลกขาดแคลน

หลวงพ่อยากให้ลูกหลวงพ่อทุกรูปทุ่เทศชีวิตจิตใจมุ่ง ที่จะศึกษาความรู้ตรงนี้ ที่สามารถแนะนำชาวโลกได้ว่า ที่พึง ที่แท้จริงของมนุษย์นั้นอยู่ที่ไหน เข้าถึงได้อย่างไร และอะไร คือเป้าหมายของชีวิต เมื่อเรารู้แล้ว เห็นแล้ว ก็นำความรู้นี้ ไปถ่ายทอดให้ชาวโลกได้รู้ตาม โดยนำแผนที่โลกมาวางเลย ใครจะไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาประเทศไหนก็เอาธงไป ปักไว้ แล้วอธิฐานทุกวันเลยว่า ญาณิเมตรของเราอยู่ตรงไหน

เราจะได้เดินทางไปโปรด แล้วก็ศึกษาภาษา ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ให้เรียนรู้พอที่จะไปถ่ายทอดให้เขา รู้ว่า ในตัวเขามีพระธรรมกาย ถ้าทำได้อย่างนี้จะดีมากเลย อย่างนี้ถึงจะเรียกว่า ทำโลกให้เป็นโลกแก้ว เกิดมาอย่างนี้มี กำไร ได้ทั้งประโยชน์ตนและประโยชน์ท่าน

ชีวิตมนุษย์ทั่วไป หลวงพ่อก็เห็นเดือนชนเดือน ไม่ว่า จะทำงานของตัวเอง เอกชน ข้าราชการ หรือการเมือง เห็นแต่ว่าเดือนหนึ่งไปรับเงินเดือน เอาไว้สำหรับเลี้ยงสังฆาร ไปได้อีก ๑ เดือน ถ้าไปทางการเมืองก็ไปตันที่นายกา บ้าง ประธานาธิบดีบ้าง แล้วก็ไม่เห็นได้อะไร ก็เห็นรบกัณอยู่那儿แหละ ขึ้นไปก็บ้องกันตำแหน่ง แม้เป็นเศรษฐีก็รวยฟรี

ถ้าแค่กินเงินเดือนไปเดือนหนึ่ง หลวงพ่อว่าเขาทำกัน อยู่แล้ว แต่เราทำในสิ่งที่ชาวโลกเขาขาดแคลน สอนให้ชาวโลกรู้จักสิ่งที่ดีที่สุดที่เขาปรารถนาว่า มีอยู่ในตัวเขา แนะนำให้เขา เข้าถึงตรงนี้ หลวงพ่ออยากให้เขา รู้ ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวเกิดฟรีตายฟรี ไม่รู้เรื่องราวอะไร

โลกยังขาดแคลนครูที่จะแนะนำให้เขาเข้าถึงพระธรรมกายภายใน อันเป็นที่พึ่งที่แท้จริง ที่มีอยู่แล้วในกลางกาย ของมนุษย์ทุกคน ถ้าหากว่าเขาเข้าถึงจุดนี้ได้ ทุกคนเปิดช่อง

เดียวกัน ช่อง ๐๗๒ ศูนย์กลางกาย ฐานที่ ๗ เนื้อสะดือ ๒ นิ้วมือ เดียวก็คิดเหมือนกัน พุดเหมือนกัน ทำเหมือนกัน ต่อไปก็จะได้มีเวลาธรรมกายคือ ทั่วโลกนั่งธรรมะตลอด ๒๔ น. เมื่อซีกโลกหนึ่งสว่าง อีกซีกโลกหนึ่งกำลังค่ำ ก็นั่งธรรมะต่อกันไปเลย เห็นไหม ถ้าหากว่า เอาผู้มีบุญไปโปรดทุกประเทศ ทั่วโลก ห่มชีวิตกันชาติหนึ่ง เดียวก็ตายแล้ว อย่างนี้ถึงจะใช้ชีวิตคุ้มค่า

๑ เหมือนขว้างความสุข...ไปข้างหน้า

หลวงพ่อนั่งคุยกับเศรษฐี อย่างนี้ว่าเศรษฐีเขามีความสุขนะ เศรษฐีคุ้นกับการลงทุน เหมือนนักมวยต้องต่อยมวย นักลงทุนต้องลงทุน ได้โครงการนี้มาอึดใจได้หน่อยเดียว ทนไม่ไหวต้องเอาไปลงทุนใหม่อีกแล้ว เขาจะกลัวอยู่อย่างคือกลัวเงินอยู่เฉยๆ

เม็ดเงินแต่ละเม็ด ถ้าลงไปแล้วต้องมีเม็ดเงินงอกต่อมา เพราะฉะนั้นสิ่งอะไรที่มองไม่เห็นเป็นรูปธรรม เป็นเม็ดเงินขึ้นมา เขาไม่เอา พอลงทุนไปแล้วไม่เชื่อว่าหมุนะ เมื่อขยายงาน ก็ต้องขยายทีม พอขยายทีมก็ต้องขยายทุน ขยายทุนก็ขยายที่ ขยายที่ก็ต้องขยายดอก ขยายดอกขยายปัญหา

ขยายปัญหาขยายความเครียด ขยายความกดดันไปเรื่อยๆ
เป็นอย่างนี้จนหมดเวลาของชีวิต

หลวงพ่อกุญกับเศรษฐีที่ไรเห็นเขากลุ้มใจทุกที หลวงพ่อ
เคยถามมหาเศรษฐีว่า หาเงินเยอะๆ ไปทำไม แปลกจัง เขา
ตอบไม่ค่อยได้ แต่ถ้าถามว่าหาเงินอย่างไร ตอบเก่งมาก คล่อง
มาก แต่พูดไปก็บ่นไป กลุ้มไป दुปนทุกข้ออย่างไรก็ไม่รู้ เหมือน
ขว้างความสุขไปข้างหน้า ในที่สุดก็หมดเวลากันไปไม่ได้อะไร

เมื่อ ๑๐ ปีที่แล้ว มีเศรษฐีระดับหมื่นล้านบอกกับ
หลวงพ่อกว่า ให้แก่ๆ ก่อน แล้วจะเข้าวัดปฏิบัติธรรม ตอนนี้
ตายไปแล้ว ไม่รู้ว่าแก่หรือยัง ยังไม่ทันได้นั่งสมาธิเลย ชีวิต
มันก็แค่นี้ แปปเดียวเท่านั้นเอง

หลวงพ่อก็เจออย่างนี้ มันสู้การศึกษาวิชาธรรมกาย
ไม่ได้ เพราะฉะนั้นอย่าให้มีความคิดว่า จะสักดีหรือจะอยู่ดี
สักไปอย่างมากที่สุดไปมีเมีย แล้วก็มียูก็ได้เลี้ยงลูก ได้กลุ้มกับ
ลูก ได้ดูหลาน ก็เพลินกับหลาน แล้วก็กลุ้มกันไปอย่างนั้น
จนกระทั่งหมดเวลากันไป มันก็ได้แค่นี้เอง

หลวงปู่วัดปากน้ำท่านก็ยืนยันว่า ไม่มีวิธีอื่นใดที่จะ
ต่อสู้กับพญามารได้ นอกจากหยุดกับนิ่ง เราจะไปชนรถถึง

ป็นใหญ่ หรือนำชิปนาจุมาสู้กันก็ไม่ได้ จะเอาเงินไปซื้อ
ก็ไม่ได้ มีวิธีเดียวที่จะสู้กับเขาได้คือ หยุดกับนิ่ง เพราะฉะนั้น
เรามาถึงจุดสูงสุดของวิชาแล้ว พยายามรักษาตรงนี้ไว้ให้ได้
ยิ่งกว่าชีวิตนะลูกนะ

“...เงินทองนี้ ทำให้เกิดความโลภ
ความมัวเมา ความลุ่มหลง
ความติด ดังเครื่องผูก
มีภัย มีความคับแค้นมาก
เงินทองนั้นตั้งอยู่ไม่ยั่งยืนเลย...”

ช.เกรวี.(บาลี) ๒๖/๔๗๑/๔๘๗

